

Цанко Церковски
Ори, ори!

Пролет. Слънце в небесата,
гълч и шепот по полята —
ей, зловолен род селяшки,
стягай дрипи сиромашки

и на нивата върви,
пак ори, ори, ори!

Пуст останал свят — управа,
плач, одумки — хляб не дава;
цар заял те! — род глупашки,
стягай дрипи сиромашки

и на нивата върви,
пак ори, ори, ори!

Кой ще с мисъл да се бори,
колко къщитя затвори;
богпроклел те... род сирашки
стягай дрипи сиромашки

и на нивата върви,
пак ори, ори, ори!